

Besvarelse (3/3 82):

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg har forelagt spørgsmålet for fredningsstyrelsen, der har udtalt følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Fredningsstyrelsen skønner, at en ændring af de tekniske grundprincipper for anlæggelsen af offentlige veje, hvorefter grøfterne sløjfes, vil have stor fredningsmæssig, landskabelig og rekreativ betydning for det åbne land og i særdeleshed for den vilde flora og fauna. Op mod 1000 dyrearter er tilknyttet vejgrøfterne.

Ved en sløjfning af vejgrøfterne vil en række fugtkrævende urter med tilhørende insekter, der lever her, gå tabt og deres spredningsveje reduceres.

Padder og krybdyr vil miste væsentlige levesteder og vandringsveje.

Levestederne for vådområdefugle og pattedyr indskrænkes, og en række vilde dyrearter vil miste drikkepladser og vandringsveje.

På den anden side vil der kunne indvindes en bedre græsabat, som kan være en fordel for småfuglene, ligesom de til det nye dræningssystem tilknyttede regnvandsdamme i sig selv vil være til fordel for padder og krybdyr.

Ud fra en samlet vurdering skønner fredningsstyrelsen, at tabet af grøfternes vandrings- og spredningsveje og af drikkepladser for den grøftekanttilknyttede flora og fauna vejer tungere end gevinsten ved de bredere rabatter, hegnene og regnvandsdammene.

Efter bekendtgørelse nr. 612 af 1. december 1978 skal anlæg og ændringer af landeveje m.v., der kan få væsentlig indflydelse på landskabet, godkendes af fredningsstyrelsen.

Fredningsstyrelsen vil på denne måde kunne følge udviklingen.«

Spm. nr. 272

Til *socialministeren* (17/2 82) af:

Yvonne Herløv Andersen (CD):

»Mener ministeren, at det er en rimelig behandling af besættelsestidens ofre, at de ved overgang til efterløn/pension mister halvdelen af deres erstatningsbeløb?«

Begrundelse

De lidelser, som besættelsestidens ofre har pådraget sig i fangenskab og ophold i KZ-lejre, har folketinget vedtaget at give økonomisk dækning for i medfør af lov om erstatning til besættelsestidens ofre.

Da invaliditeten tiltager med alderen, kan det undre, at man fratager besættelsestidens ofre den erstatning, der én gang er tilkendt dem som fuld erkendelse af deres indsats.

Besvarelse (25/2 82):

Socialministeren (Bent Hansen):

Ifølge § 24, stk. 2, i lov om erstatning til besættelsestidens ofre nedsættes erstatningen, hvis der tilkommer den tilskadedkomne eller de efterladte pension eller anden årlig ydelse fra staten, folkeskolen, folkekirken, en kommune eller en statsunderstøttet pensionskasse eller pensionsfond, således at der kun er krav på det beløb, hvormed erstatningen overstiger værdien af den del af pensionen eller den årlige ydelse, der er tilvejebragt af offentlige midler. Sikringsstyrelsen afgør, hvorvidt og i bekræftende fald hvor stort et overskydende beløb der fremkommer. Ved invaliditetserstatninger beregnet efter en invaliditetsgrad på 25 pct. eller derunder foretages dog intet fradrag i erstatningen. Invaliditetserstatninger beregnet efter en højere invaliditetsgrad kan ikke ansættes lavere end erstatninger svarende til en invaliditetsgrad på 25 pct. Erstatning til efterladt ægtefælle kan ikke ansættes lavere end svarende til 15 pct. af afdødes årsløn.

Reglerne i 3. og 4. pkt. blev indsat ved lov nr. 188 af 25. maj 1966, og der blev i loven givet adgang for skadelidte, der oppebar en af de i lovens § 24, stk. 2, nævnte pensioner m.v., til at anmelde krav om erstatning efter loven, uanset at dette ikke tidligere var anmeldt. Reglen i 5. pkt. blev indsat ved lov nr. 151 af 31. marts 1973, og bestemmelsen gælder også for efterladt ægtefælle efter personer, der er afgået ved døden før lovens ikrafttræden.

Med hensyn til baggrunden for lov nr. 188 af 25. maj 1966 skal det bemærkes, at aktive tjenestemænd ved en lovændring i 1957 havde fået adgang til at oppebære erstatning ved siden af lønnen i væsentlig højere grad end hidtil. Bestemmelsen i lovens § 24, stk. 2, 1. og 2. pkt., medførte, at erstatningen bortfaldt eller blev kraftigt reduceret ved pensionerin-